

رشد امیدبخش کشتی آزاد

رسول خادم بعد از نتایج نه‌چندان درخشان کشتی آزاد در المپیک 2012 گوه‌های نشسته و مشغول بررسی آینده است و مکررا به آنچه روی داده است، فکر می‌کند، اما به نظر می‌رسد ...

رسول خادم سزاوار فرصت‌هایی بیشتر است

رشد امیدبخش کشتی آزاد

جام جم آنلاین: رسول خادم بعد از نتایج نه‌چندان درخشان کشتی آزاد در المپیک 2012 گوه‌های نشسته و مشغول بررسی آینده است و مکررا به آنچه روی داده است، فکر می‌کند، اما به نظر می‌رسد برخلاف گفته مخالفانش او مصمم به ماندن و ادامه تلاش برای مسابقات جهانی 2013 است.

تیم ملی کشتی آزاد ایران تحت هدایت این قهرمان استثنایی و فکور کشورمان در المپیک سی‌ام صاحب یک نقره و دو برنز شد و این بداقبالی را داشت که رضا یزدانی جدی‌ترین امیدش برای کسب مدال طلا بعد از کنار زدن پدیده جدید روس‌ها (عبدالسلام گادیسوف) چنان در همان مبارزه فرسوده و تهی و خالی از انرژی و حتی مصدوم شد که دیگر توان ادامه راه را در پیکارهای 96 کیلو نداشت و مشخص بود دیر یا زود متوقف می‌شود و به فینال نمی‌رسد و بخت کشتی‌گیر ایرانی که در نیمه نهایی روبه‌روی او ایستاد، باز بود زیرا این ایستگاه آخر استقامت برای یزدانی بود و او همان جا با پای دردناکش با صحنه پیکارها وداع گفت و این حریف را به فینال فرستاد و صاحب نقره المپیک ساخت.

مشکل رسول خادم در برآورد نتایجی که در المپیک امسال به دست آورد، دو نکته است؛ یکی این که هر نتیجه‌ای که تیم او می‌گرفت (حتی اگر طلای یزدانی به دست می‌آمد) در قیاس با نتایج درخشان کشتی‌فرنگی که 3 طلا در لندن صید کرد، رنگ می‌باخت و نمی‌توانست در برابر دستاوردهای شاگردان محمد بنا جلوه‌گری داشته باشد و مساله دوم نتایج بسیار خوبی است که تیم ملی کشتی آزاد ایران در آخرین سال هدایت آن توسط غلامرضا محمدی در پیکارهای جهانی سال 2011 در استانبول گرفت. آنجا اضافه بر دو طلایی که مهدی تقوی و رضا یزدانی در 66 و 96 کیلو گرفتند، تیم ایران در جدول رده بندی مجموع امتیازات فقط 2 امتیاز از روس‌ها کم آورد و اگر به عنوان مثال فردین معصومی در 120 کیلو هفتم نیز می‌شد، ایران برای پنجمین بار در تاریخ صاحب عنوان قهرمانی جهان می‌شد. سه سال نخست فعالیت تیم ملی کشتی آزاد تحت مربیگری محمدی با نتایجی معمولی و ضعیف و ناراضی‌کننده سپری شده بود، اما حافظه‌های کوتاه‌مدت و طالبان نتایج روز طبعاً فقط جدیدترین نتایج را به خاطر می‌سپردند و خادم که از پاییز سال پیش جانشین محمدی شد، از همان آغاز با الزام تکرار نتایج پیکارهای جهانی 2011 در صحنه المپیک مواجه بود، کاری که همه می‌دانستند بسیار سخت و شاید غیرممکن باشد، زیرا المپیک‌ها میدانی فوق‌العاده هستند که در اکثر موارد حتی فاتحان طلاهای جهانی در آن کم می‌آورند.

انتقاد دو طرفه

اگر اینها را نادیده بگیریم، باید متذکر شویم رسول خادم که در عین تصدی پست سرمربیگری تیم ملی آزاد پست مدیریت تمامی تیم‌های ملی کشتی کشور را هم عهده‌دار شده، در 9 ماهی که از روی کار آمدنش می‌گذرد، روش‌های کار و تمرین تیم آزاد را به کلی متحول ساخته و متدهایی «به روز؛ تر و کارآمدتر را جانشین روش‌های پیشین ساخته است. او سختکوشی و کار گسترده‌ای را ضمیمه کار ملی‌پوشان کشتی آزاد ساخته که توسط گروه سابق مربیان تیم ملی پیاده نمی‌شد و این حتی شامل زمامداری بسیار کوتاه‌مدت (یکساله) علیرضا حیدری و دوران بسیار طولانی سرمربیگری و مدیریت فنی منصور برزگر هم نمی‌شد.

برزگر که شاید از مطرح‌ترین «کوچ؛«های کشتی جهان در 30 سال اخیر بوده باشد و خدمات او در این رشته بر هیچ‌کس پوشیده نیست، در جدیدترین مصاحبه‌اش با انتقاد از هر دو گروه مربیان سال‌های اخیر تیم ملی و با لحنی کنایه‌آمیز گفته است، کسانی که هنوز در شورای شهر تهران رفت و آمد می‌کنند، طبعاً وقت کسب مدال طلا در المپیک‌ها را ندارند و افزوده است اگر محمدی، سرمربی می‌ماند همین مدال‌ها را هم در لندن نمی‌گرفتیم. بنابراین باید پرسید کدام مربیان برای آینده کشتی آزاد مورد نیازند؟

البته نظر برزگر نسبت به خادم که تحت هدایت خود وی دو طلای جهانی و یک مدال زرین المپیک را در سال‌های میانی دهه 1990 گرفت، بسیار مثبت تر از سایرین است و او اعتقاد دارد خادم کم و بیش همان نتایجی را در لندن کسب کرد که از او و تیمش انتظار می‌رفت. بنابراین باید پرسید مشکل کجا بود که خادم نتوانست طلسم 12 سال طلا نبردن ایران در کشتی آزاد المپیک‌ها را بشکند؟

وی از بدو بازگشت به جامعه کشتی بعد از قریب به ده سال دوری از آن متذکر شد که ضعف تاریخی کشتی ایران در المپیک‌ها و این

که ما با وجود پیروزی‌های مکرر در مسابقات جهانی این رشته در المپیک‌ها پیوسته کم می‌آوریم و در تاریخ فقط پنج طلا در این رشته گرفته‌ایم یک تصادف نیست و نباید آن را اتفاق شمرده و اگر فقط بداقبالی صرف بود در تاریخ 64 ساله شرکت‌مان در المپیک‌ها مکرراً خلق و حادث نمی‌شد.

او تصمیم گرفت با گروه همکارانش شامل علیرضا رضایی و محمد طلایی روش کار و تمرین ملی‌پوشان را دگرگون و کار را اساسی‌تر، جدی‌تر و طولانی‌تر کند و اینچنین بود که آوای سنگین تمرینات همه جا پیچید و نفس‌ها بند آمد و بدن‌ها پیوسته شلاق خورد.

ستاره‌ای که درخشید

در این هنگامه ستاره اقبال کمیل قاسمی که جوان‌تر از سایر سنگین‌وزن‌های ما بود تابیدن گرفت و او از فردین معصومی و محمدرضا آذرشکیب پیشی گرفت تا پیراهن 120 کیلو را بر تن کند و از قضا هم‌پا با صادق گودرزی و احسان لشگری موفق‌ترین کشتی‌گیر اعزامی به لندن بود، ولی اتفاقات نیز با تیم خادم سر سازگاری نداشت.

نکته: شاید نتوان گفت که نتایج کشتی‌آزاد در المپیک لندن ایده‌آل بوده، اما رشد محسوس و امیدساز این تیم در قیاس با اکثر سال‌های اخیر محسوس بوده است

همه قبول داشتند که مسعود اسماعیل‌پور در 60 کیلو فراتر از تمام انتظارات ظاهر شد و شاید حق او پیروزی بر بسیک کودخوف روسی در یک‌چهارم نهایی رقابت‌های این وزن و کسب یک مدال بود و همگان بر مبارزه‌جویی‌های احسان لشگری نیز مهر تأیید زدند و حیف شد که او در یک غافلگیری در وقت سوم مبارزه‌اش با عزیز عزیزاف آذربایجانی در 84 کیلو تسلیم این رقیب صاحب مدال طلایی سال 2011 جهان شد، ولی از آنجا که رسول بیشتر در قبال کاستی‌های تیمش باید پاسخگو باشد تا نقاط روشن آن، او درباره نمایش‌های حسن رحیمی و مهدی تقوی در 55 و 66 کیلو چیزی برای گفتن ندارد و حتی خودش نیز گفته است که هرچند از نمایش‌های پنج شاگرد دیگر خود راضی است، اما قادر به تأیید کار این دو کشتی‌گیر نیست.

رحیمی در حالی در مبارزه دومش در 55 کیلو تسلیم رقیب هندی شد که همه انتظار داشتند حداقل برنز جهانی سال پیش خود را تکرار کند و از تقوی با پیشینه کسب دو طلایی سال‌های 2006 و 2011 جهان انتظار آن کشتی‌بی‌روح و فاقد اندیشه و عاری از هرگونه انعطاف در برابر رقیب کوبایی نمی‌رفت و این حریف بقدری معمولی بود که بلافاصله در مرحله بعدی به رقیب ژاپنی‌اش باخت تا با حذف وی، تقوی امید کسب مدال برنز را هم نداشته باشد.

اگر یزدانی اول می‌شد

رسول خادم که بلافاصله بعد از اتمام رقابت‌های المپیک امسال از سوی فیلا به درجه مدرس بین‌المللی این نهاد مفتخر شد، می‌گوید نباید فقط نیمه‌های خالی لیوان را در ارتباط با وقایع این المپیک دید و باید نقاط روشن را نیز ارج نهاد و یکطرفه به قاضی نرفت.

آنچه باید متذکر شد، این است که حتی روش‌های او هم برای پایان دادن به سنت ناکامی‌های ما در کشتی‌های المپیک‌ها کفایت نکرد. حال آن که او مکرراً گفته بود برای همین مهم سر کار آمده و اگر بعد از سال‌ها دوری دوباره وارد گود شده به همین خاطر است، در عین حال بی‌انصافی است اگر پیشرفت فنی تیم ملی را در اکثر اوزان هفتگانه نادیده بگیریم و شاید اگر یزدانی می‌ماند و به سبب مصدومیت صحنه را نیمه‌کاره ترک نمی‌گفت و طلایی 96 کیلو را صید می‌کرد (این مدال به کشتی‌گیر آمریکایی رسید که پیشتر در یک تورنمنت با اختلاف امتیاز زیاد به یزدانی باخته بود) بخشی از حرف و حدیث‌های فعلی وجود نمی‌داشت و کارنامه رسول کاملاً موفق تلقی می‌شد. فراموش نکنیم که با هدایت خادم در همان مدت کوتاه سرمربیگری‌اش تیم ملی در جام جهانی 2012 در خاک آذربایجان با شکست دادن همین رقیب در فینال اول شد و مانع راهیابی روسیه به فینال گشت و در اکثر تورنمنت‌های منتهی به المپیک هم آبرومندانه کار کرد و بد نتیجه نگرفت.

اینها به ما می‌گویند راه توصیه و طراحی شده توسط خادم قابل ادامه دادن است و به نظر می‌رسد که این امر لازم‌تر از به هم ریختن مجدد تمامی اوضاع و وارد شدن به مرحله‌ای دیگر با آدم‌هایی دیگر باشد.

رسول خادم هم به سبب تغییرات استراتژیک صورت گرفته توسط وی در ماه‌های اخیر و پیشرفت فنی حاصله از آن سزاوار شانس‌هایی اضافی و تازه و ادامه‌دادن مسئولیت‌هایش است بخصوص که سازمان مربیان تیم‌های ملی آزاد به آرامی توسط وی در حال شکل‌گیری است و طبعاً نیاز به گذشت زمان دارد تا کارآمدتر شده و بتدریج بهره‌های خود را پس بدهد.

حتی برای محمد بنا 9،8 سال طول کشید تا به بنا و روال و ساختار محکم فعلی‌اش برسد و گذشت زمان به او اجازه داد تا به نقطه کنونی برسد و تیمی را بسازد که دیگر به فرد متکی نیست و هریک از نفراتش نباشند، کسان دیگری هستند که جای آنها را پر و نتایج آنان را تکرار کنند.

فقدان جانشینی همسطح

شاید رسول هرگز به آن حد نرسد، اما شایسته ادامه دادن به تلاش‌هایش در این راه هست و نباید کارهایش نیمه‌تمام بماند و از طرف دیگر، فقدان آلترناتیوهای همسطح با وی نیز عملاً تغییر در کادر مربیان تیم ملی کشتی‌آزاد را به کاری بدون ضمانت توفیق تبدیل می‌کند و اصلاً معلوم نیست جانشینان وی از او موفق‌تر باشند یا همان‌قدر کارهای علمی - تجربی را پشتوانه کار خود قرار دهند که گروه خادم دستمایه کار خود ساخته‌اند.

شاید نتوان گفت که نتایج کشتی‌آزاد در المپیک لندن ایده‌آل بوده، اما رشد محسوس و امیدساز این تیم در قیاس با اکثر سال‌های اخیر محسوس بوده است.

فراموش نکنیم در کشتی‌آزاد المپیک قبلی فقط یک برنز (توسط مراد محمدی در 60 کیلو) گرفتیم و اگر فقط در پی مدال‌ها و اعداد و اتهام برای اثبات دیدگاه‌های خود و ارزشگذاری بر کار مربیان دیروز و امروز باشیم، حتی این امر نیز قطعاً صدور حکم علیه خادم را آسان و بدیهی نمی‌سازد.

وصال روحانی / جام‌جم